

31999L0032

L 121/13

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1999.5.11.

A TANÁCS 1999/32/EK IRÁNYELVE**(1999. április 26.)****az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

egészségre is, különösen a népesség olyan csoportjainál, amelyek légzési betegségekből szenvednek;

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke (1) bekezdésére,

(5) mivel a savasodás határokon áterjedő jelenség, amely közösségi, illetve nemzeti vagy helyi megoldásokat igényel;

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

(6) mivel a kén-dioxid-kibocsátás hozzájárul az atmoszférában a szemcsés anyagok kialakulásához;

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

(7) mivel a Közösség és az egyes tagállamok Szerződő Felei az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottsága nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló egyezményének; mivel az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának a kén-dioxid országhatárokon áterjedő szennyező hatásával foglalkozó második jegyzőkönyve úgy rendelkezik, hogy a Szerződő Felek legalább az első jegyzőkönyvben meghatározott 30 %-os vagy annál nagyobb mértékben csökkentsék a kén-dioxid-kibocsátásukat, és mivel az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának második jegyzőkönyve azon az előfeltételezésen alapult, hogy a kritikus terheléseket és kritikus szinteket néhány érzékeny területen továbbra is meg fogja haladni; mivel az ötödik környezetvédelmi cselekvési program céljainak megvalósításához további, a kén-dioxid-kibocsátások csökkentésére vonatkozó rendelkezésekre lesz szükség; mivel a Szerződő Feleknek ezért további jelentős csökkentéseket kell megvalósítaniuk a kén-dioxid-kibocsátás terén;

(1) mivel a Közösség környezeti politikájának céljai és alapelvei, amint azt a környezeti cselekvési programokban és különösen az ötödik környezeti cselekvési programban ⁽⁴⁾ a Szerződés 130r. cikkébe foglalt alapelvek alapján megfogalmazta, különösen az embereknek a kén-dioxid-kibocsátás felismert kockázatai elleni hatékony védelmére, valamint a kén kritikus terhelést és kritikus szintet meghaladó lerakódásának megakadályozásán keresztül a környezet védelmére irányulnak;

(2) mivel a Szerződés 129. cikke előírja, hogy az egészségvédelem követelményeit úgy kell kialakítani, hogy azok a Közösség többi politikájának lényeges részét képezzék; mivel a Szerződés 3. cikkének (o) pontja azt is előírja, hogy a Közösség tevékenységének hozzá kell járulnia a magas szintű egészségvédelem megvalósításához;

(8) mivel évtizedek óta az olajban kis mennyiségben természetesen előforduló ként tekintik a kén-dioxid-kibocsátás legjelentősebb forrásának, ami a „savas eső” egyik legfontosabb kiváltója és számos városi és ipari terület légszennyezettségének egyik legjelentősebb okozója;

(3) mivel a kén-dioxid-kibocsátás nagymértékben hozzájárul a Közösségen belüli savasodáshoz; mivel a kén-dioxid az emberi életre is és a környezetre is egyaránt közvetlen hatással van,

(4) mivel a légköri kén-dioxid és a savasodás károsítja az érzékeny ökoszisztémákat, csökkenti a biodiverzitást és csökkenti annak élvezeti értékét, valamint hátrányosan befolyásolja a növénytermesztést és az erdők növekedését; mivel a városokra hulló savas eső jelentős károkat okozhat az épületekben és az építészeti örökségben; mivel a kén-dioxid-szennyezés jelentős hatással lehet az emberi

(9) mivel a Bizottság nemrégiben egy közleményt jelentetett meg a Közösségen belüli savasodás elleni küzdelem költséghatékony stratégiájával kapcsolatban; mivel az egyes kéntartalmú folyékony tüzelőanyagok elégetése során keletkező kén-dioxid-kibocsátás ellenőrzését a költséghatékony stratégia egyik szerves elemeként jelölték meg; mivel a Közösség felismeri az összes többi tüzelőanyaggal kapcsolatos rendelkezések szükségességét;

(1) HL C 190., 1997.6.21., 9. o., és HL C 259., 1998.8.18., 5. o.

(2) HL C 355., 1997.11.21., 1. o.

(3) Az Európai Parlament 1998. május 13-i véleménye, (HL C 167., 1998.6.1., 111. o.), a Tanács 1998. október 6-i közös álláspontja, (HL C 364., 1998.11.25., 20. o.), és az Európai Parlament 1999. február 9-i határozata, (az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában még nem jelent meg).

(4) HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

(10) mivel tanulmányok kimutatták, hogy a tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentése révén elért kén-dioxid-kibocsátás mérséklődés előnyei gyakran jelentősen nagyobbak, mint az ipar ezzel az irányelvvel kapcsolatban felmerült becsült költségei, és mivel a folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentésére szolgáló technológiák léteznek és jól megalapozott;

- (11) mivel a Szerződés 3b. cikke szerinti szubszidiaritás elvével és arányosság elvével összhangban a tagállamok egyedi intézkedésekkel nem valósíthatják meg hatékonyan az egyes folyékony tüzelőanyagok elégetése során felszabaduló kén-dioxid-kibocsátásának csökkentését; mivel az összehangolatlan lépések nem biztosítják a kívánt cél elérését, potenciálisan eredménytelenek és jelentős bizonytalanságot idéznek elő az érintett tüzelőanyagok piacán; mivel a közösségi kén-dioxid-kibocsátások csökkentésére irányuló igényekre tekintettel közösségi szinten hatékonyabb intézkedések tehetők; mivel ezen irányelv a kívánt cél eléréséhez szükséges minimális követelményekre korlátozódik;
- (12) mivel az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló, 1993. március 23-i 93/12/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ a Bizottság felkérést kapott egy javaslat Tanács részére történő benyújtására, amelyben alacsonyabb határértékeket állapít meg a gázolaj, továbbá új határértékeket állapít meg a kerozin kéntartalmára vonatkozóan; mivel a költséghatékonysági tanulmányok alapján érdemes lenne az egyéb folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentésére vonatkozó határértékeket megállapítani, különösen a nehéz-fűtőolajok, a üzemanyagolajok, hajózási gázolajok és gázolajok tekintetében;
- (13) mivel a Szerződés 130t. cikkével összhangban ez az irányelv nem tiltja meg egyetlen tagállam számára sem szigorúbb környezetvédelmi rendelkezések fenntartását vagy bevezetését; mivel azoknak a rendelkezéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a Szerződéssel, és azokról értesíteni kell a Bizottságot;
- (14) mivel egy tagállam új, szigorúbb védintézkedések bevezetése előtt, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 1983. március 28-i, 83/189/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ rendelkezéseivel összhangban tájékoztatja a Bizottságot az intézkedések tervezetéről;
- (15) mivel a nehéz-fűtőolaj kéntartalmának korlátozására tekintettel, azokban a tagállamokban és régiókban, amelyekben a környezet állapota lehetővé teszi, eltérési lehetőség biztosítható;
- (16) mivel a nehéz-fűtőolaj kéntartalmának korlátozására tekintettel, eltérési lehetőség biztosítható olyan tüzelőberendezésekben történő felhasználásokra, amelyek megfelelnek a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló 1988. november 24-i 88/609/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ megfogalmazott kibocsátási határértékeknek; mivel a 88/609/EGK irányelv közelgő felülvizsgálatának fényében szükséges lehet az irányelv bizonyos rendelkezéseinek felülvizsgálata, és amennyiben szükséges, átdolgozása;
- (17) mivel az olajfinomító üzemek tüzelőberendezéseire nem terjed ki az irányelv 3. cikke (3) bekezdése i. pontjának c) alpontja, az ilyen létesítményekben az átlagos kén-dioxid-kibocsátás nem haladhatja meg a 88/609/EGK irányelvben vagy annak jövőbeni módosításaiban meghatározott határértéket; mivel ennek az irányelvnek az alkalmazása során a tagállamok tudatában vannak annak, hogy a 2. cikkben említett tüzelőanyagoktól eltérő tüzelőanyagokkal történő helyettesítése nem növelheti a savképző szennyező anyagok kibocsátását;
- (18) mivel a 93/12/EGK irányelv értelmében a gázolajok kéntartalmának 0,2 %-os határértékét már megállapították; mivel a határértéket 2000. január 1-jéig 0,1 %-ra kell csökkenteni;
- (19) mivel az 1994-es csatlakozási okmánnyal Ausztria és Finnország a gázolaj kéntartalmára vonatkozó 93/12/EGK irányelv rendelkezéseinek végrehajtása tekintetében a csatlakozás időpontjától kezdődő négy éves időszakra szóló eltérési lehetőséget kapott;
- (20) mivel a tengerjáró hajók által használt hajózási gázolaj kéntartalmának 0,2 %-os (2000-től) és a 0,1 %-os (2008-tól) határértéke technikai és gazdasági problémákat jelenthet Görögország számára a területe egészén, Spanyolország számára a Kanári-szigetek tekintetében, Franciaország számára a francia tengerentúli megyék tekintetében, Portugália számára a Madeira- és az Azori-szigetek tekintetében; mivel a Görögországnak, a Kanári-szigeteknek, a francia tengerentúli megyéknek és a Madeira- és Azori-szigeteknek biztosított eltérési lehetőség nem lehet negatív hatással a hajózási felhasználásra szánt gázolaj piacára, mivel a hajózási felhasználásra szánt gázolaj Görögországból, a Kanári-szigetektől, a francia tengerentúli megyékről és a Madeira- és Azori-szigetektől más tagállamokba irányuló exportja esetén ki kell elégítse az importáló tagállamban hatályban lévő követelményeket; mivel Görögország, a Kanári-szigetek, a francia tengerentúli megyék és a Madeira- és Azori-szigetek számára eltérési lehetőség adható a hajózási felhasználásra szánt gázolaj kéntartalmának tömegszázalékban kifejezett határértékei alól;

⁽¹⁾ HL L 74., 1993.3.27., 81. o.,

⁽²⁾ HL L 109., 1983.4.26., 8. o., A legutóbb a Bizottság 96/139/EK határozatával (HL L 32., 1996.2.10., 31. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 336., 1988.12.7., 1. o., A legutóbb a 94/66/EK irányelvvel (HL L 337., 1994.12.24., 83. o.) módosított irányelv.

(21) mivel a hajózás következtében a nagy kéntartalmú üzemanyagolaj elégetése miatti kénkibocsátás hozzájárul a kén-dioxid szennyezéshez, valamint a savasodás okozta problémákhoz; mivel a Közösség az SO_x kibocsátásra érzékeny területek hatékonyabb védelmét és az üzemanyagolaj normál kibocsátási határértékeinek (mostantól 4,5 %) csökkentését fogja javasolni a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretein belül a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságnak a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény folyamatban lévő és jövőbeli tárgyalásain; mivel a Közösség továbbra is folytatja kezdeményezéseit, hogy az Északi-tengert/Csatornát nyilvánítsák különösen alacsony SO_x – kibocsátás ellenőrzött területnek;

(22) mivel további, a savasodás ökoszisztémákra és emberi szervezetre gyakorolt hatására irányuló beható kutatásokra van szükség; mivel a Közösség az ötödik kutatási keretprogram ⁽¹⁾ keretében támogatja ezeket a kutatásokat;

(23) mivel a nyersolaj, kőolajszármazékok és egyéb szénhidrogének ellátásának akadályoztatása esetén a Közösség területén a Bizottság engedélyezheti magasabb határérték alkalmazását;

(24) mivel a tagállamoknak ki kell alakítaniuk az irányelv rendelkezései betartásának megfelelő ellenőrzésére szolgáló mechanizmusokat; mivel a folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló jelentést be kell nyújtani a Bizottság részére;

(25) mivel az egyértelműség érdekében a 93/12/EGK irányelv módosítása szükséges,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél és hatály

(1) Az irányelv célja az egyes folyékony tüzelőanyagok elégetése során keletkező kén-dioxid-kibocsátás csökkentése, és ezáltal e kibocsátások emberre és a környezetre gyakorolt káros hatásának csökkentése.

(2) Az egyes kőolaj eredetű folyékony tüzelőanyagok elégetése során keletkező kén-dioxid-kibocsátásnak a csökkentése a kéntartalmukra vonatkozó korlátozások bevezetésével valósítható meg, a Közösség területén történő felhasználásuk feltételeként.

Az egyes kőolaj eredetű folyékony tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó, ebben az irányelvben megfogalmazott korlátozások nem vonatkoznak viszont az alábbi termékekre:

- a) – a tengerjáró hajók által használt ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyagok, kivéve a 2. cikk (3) bekezdése szerinti tüzelőanyagokat,
- egy harmadik ország és egy tagállam határát átlépő hajózási gázolajat használó hajók;
- b) az elégetés előtt feldolgozandó tüzelőanyagok;
- c) az olajfinomítás során feldolgozandó tüzelőanyagok.

2. cikk

Fogalommeghatározás

Az irányelv alkalmazásában:

1. „nehéz-fűtőolaj”:

- bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely a CN 2710 00 71 – 2710 00 78 kód alá tartozik, vagy
- bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag – a 2. és a 3. pontban meghatározott gázolaj kivételével – amely a lepárlási korlátai miatt a tüzelőanyagként felhasználható nehézolajok körébe tartozik, és amelynek az ASTM D86 eljárással meghatározva kevesebb, mint 65 térfogatszázaléka (veszteségekkel együtt) párlódik le 250 °C-os hőmérsékleten. Amennyiben a lepárlás nem határozható meg az ASTM D86 eljárással, akkor az ásványolaj eredetű termék nehéz-fűtőolajnak minősül;

2. „gázolaj”:

- bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely a CN 2710 00 67 vagy a 2710 00 68 kód alá tartozik, vagy
- bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely a lepárlási korlátai miatt a tüzelőanyagként felhasználható középpárlat kategóriába tartozik, és amelynek az ASTM D86 eljárással meghatározva legalább 85 térfogatszázaléka (veszteségekkel együtt) párlódik le 350 °C-os hőmérsékleten.

A benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK irányelv európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott dízelüzemanyagok nem tartoznak ebbe a meghatározásba. A nem a közúti forgalomban részt vevő gépjárművekhez és a mezőgazdasági vontatókhoz használt tüzelőanyagok szintén nem tartoznak ebbe a meghatározásba.

3. „hajózási gázolaj” olyan tüzelőanyagot jelent, amelyet hajózási felhasználásra szántak, kielégíti a 2. pont szerinti meghatározás feltételeit, vagy amely viszkozitása vagy sűrűsége alapján az ISO 8217 (1996) I. táblázata szerint a hajózási párlatok kategóriájába esik;

⁽¹⁾ HL L 26., 1999.2.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

4. „ASTM eljárás” az 1976-os kiadásában magában foglalja az Amerikai Vizsgálati- és Anyagügyi Szervezet által az ásványolaj termékekre és kenőanyagokra vonatkozó szabványainak és egyéb előírásainak a tételen pontosított módszereit;
5. „tüzelőberendezés” minden olyan műszaki berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek a keletkezett hő felhasználása céljából;
6. „kritikus terhelés” egy vagy több szennyezőanyagra vonatkozó olyan mennyiségi becslés, amely alatt a jelenlegi ismereteink szerint nem jelentkeznek jelentős káros hatások a környezet érzékeny elemein.

3. cikk

A nehéz-tüzelőolaj maximális kéntartalma

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy területükön 2003. január 1-jétől kezdődően ne lehessen használni az 1,00 tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú nehéz-tüzelőolajat.

(2) Amennyiben a kén-dioxidra vonatkozó, a 80/779/EGK irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott levegőminőségi szabványokat, illetve az azokat hatályon kívül helyező és felváltó bármely közösségi jogszabályban meghatározott szabványokat és az egyéb közösségi rendelkezéseket betartják, valamint a kibocsátások nem járulnak hozzá a kritikus terhelések eléréséhez a Közösség területén, a tagállamok területük egy részén vagy egészén engedélyezhetik az 1,00-3,00 tömegszázalék ként tartalmazó nehéz-fűtőolajok használatát. Ezek az engedélyek addig érvényesek, ameddig a tagállamból a kibocsátások egyik tagállamban sem járulnak hozzá a kritikus terhelések túllépéséhez.

(3) i. Amennyiben az illetékes hatóságok megfelelő módon ellenőrzik a kibocsátásokat, az (1) és a (2) bekezdés nem vonatkozik a nehéz-fűtőolajok alábbi felhasználására:

- a) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek a 88/609/EGK irányelv hatálya alá tartoznak, amelyek a fenti irányelv 2. cikkének (9) bekezdése szerinti meghatározás értelmében új létesítménynek minősülnek, és amelyek betartják a fenti irányelv IV. mellékletének 4. cikkében az ilyen létesítmények számára előírt kén-dioxid-kibocsátási határértékeket;
- b) egyéb tüzelőberendezésekben, amelyek nem tartoznak az a) alpont hatálya alá, és ahol a kén-dioxid-kibocsátása a létesítményből nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogatszázalékos oxigén értéke mellett;

c) a finomítókban történő elégetés, ahol a finomító összes létesítményére (nem beleértve azokat az égetőüzemekeket, amelyek az a) pont hatálya alá tartoznak) vonatkoztatott, a felhasznált tüzelőanyagtól vagy tüzelőanyag-kombinációtól független havi kén-dioxid-kibocsátási átlagérték az egyes tagállamok által meghatározandó, de maximálisan 1 700 mg/Nm³ határértékben belül van;

ii. A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kénkoncentrációnál több ként tartalmazó nehéz-tüzelőolajat használó egyetlen tüzelőberendezés se működjön az illetékes hatóság által kiadott engedély nélkül, amelyben meghatározzák a kibocsátási határértékeket.

(4) A 88/609/EGK irányelv jövőbeli felülvizsgálatának tükrében felülvizsgálják a (3) bekezdés rendelkezéseit, és szükség esetén módosítják azokat.

(5) Amennyiben egy tagállam él a (2) bekezdésben említett lehetőségekkel, akkor arról legalább 12 hónappal előre tájékoztatja a Bizottságot és a nyilvánosságot. A Bizottság megkapja a (2) bekezdés szerinti feltételek értékeléséhez szükséges megfelelő információkat. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

Az információ tagállamtól való megérkezésétől számított hat hónapon belül a Bizottság megvizsgálja az előírt irányított rendelkezéseket, és a 9. cikk szerinti eljárás alapján döntést hoz, amelyet közöl a tagállamokkal. Ezt a határozatot a 9. cikk szerinti eljárás alapján nyolcévente felülvizsgálják az érintett tagállam által a Bizottság részére átadott információ alapján.

4. cikk

A gázolaj maximális kéntartalma

(1) A tagállamok megtesznek minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy a hajózási gázolajat is magába foglaló gázolajokat az alábbi időponttal kezdődően a területükön ne lehessen használni:

- ha kéntartalmuk meghaladja a 0,20 tömegszázalékot, 2000 júliusától,
- ha a kéntartalmuk meghaladja a 0,1 tömegszázalékot, 2008. január 1-jétől.

(2) Az (1) bekezdés alól Spanyolország a Kanári-szigetek, Franciaország a Francia Tengerentúli Megyék, Görögország egész területére, vagy egyes részeire, Portugáliának, Madeira- és az Azori-szigetek tekintetében engedélyezheti az (1) bekezdésben meghatározott határértéknél magasabb kéntartalmú hajózási gázolajok felhasználását.

⁽¹⁾ HL L 229., 1980.8.30., 30. o., A legutóbb a 93/692/EGK irányelvvel módosított (HL L 337., 1991.12.31., 48. o.) irányelv.

(3) Amennyiben a kén-dioxidra vonatkozó, a 80/779/EGK irányelvben meghatározott levegőminőségi szabványokat, illetve az azokat hatályon kívül helyező és felváltó bármely közösségi jogszabályban meghatározott szabványokat és az egyéb közösségi rendelkezéseket betartják, valamint a kibocsátások nem járulnak hozzá a kritikus terhelések eléréséhez a Közösség területén, a tagállamok területük egy részén vagy egészén engedélyezhetik a 0,10-0,20 tömegszázalék ként tartalmazó gázolaj használatát. Ezek az engedélyek addig érvényesek, ameddig a tagállamból a kibocsátások egyetlen más tagállamban sem járulnak hozzá a kritikus terhelés túllépéséhez, de nem érvényesek 2013. január 1-je után.

(4) Amennyiben egy tagállam él a (2) bekezdésben említett lehetőségekkel, akkor arról legalább 12 hónappal előre tájékoztatja a Bizottságot és a nyilvánosságot. A Bizottság megkapja a (2) bekezdés szerinti feltételek értékeléséhez szükséges megfelelő információkat. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

Az információ tagállamtól való megérkezésétől számított hat hónapon belül a Bizottság megvizsgálja az előirányzott rendelkezéseket, és a 9. cikk szerinti eljárás alapján határozatot hoz, amelyről értesíti a tagállamokat.

5. cikk

Az tüzelőanyagok ellátásában bekövetkező változás

Amennyiben a nyersolaj, a kőolajszármazékok, és egyéb szénhidrogének ellátásában bekövetkezett hirtelen változás esetén a tagállam számára problémát okoz a 3. és a 4. cikk szerinti határértékek alkalmazása, akkor a tagállam értesíti arról a Bizottságot. A Bizottság hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezheti annak a tagállamnak a területén magasabb határértékek alkalmazását; a határozatáról értesíti a Tanácsot és a tagállamokat. A határozattal kapcsolatban egy hónapon belül bármely tagállam a Tanácshoz fordulhat. A Tanács két hónapon belül minősített többség útján eltérő határozatot fogadhat el.

6. cikk

Mintavételezés és elemzés

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy mintavétellel ellenőrizzék, hogy a felhasznált tüzelőanyag kéntartalma megfelel a 3. és 4. cikk előírásainak. A mintavételezést a tüzelőanyag maximális kéntartalmára vonatkozó

korlátozás hatálybalépését követő hat hónapon belül megkezdik. Az ellenőrzést megfelelő gyakorisággal és olyan módon kell végezni, hogy a minták reprezentálják a vizsgált tüzelőanyagot.

(2) A kéntartalom meghatározására elfogadott referenciamódszer a következő:

- a) ISO 8754 (1992) és PrEN ISO 14596 módszer nehéz-fűtőolaj és hajózási gázolaj esetén;
- b) EN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) és PrEN ISO 14596 módszer gázolaj esetén;

A döntővizsgálat a PrEN ISO 14596 módszer szerint történik. A felhasznált gázolajak kéntartalma ellenőrzésének statisztikai értékelése az ISO 4259 (1992) szabvány alapján történik.

7. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A 6. cikkel összhangban végzett mintavételezés és elemzés eredményei alapján a tagállamoknak minden év június 30-ig rövid jelentést kell készíteniük a Bizottság számára az irányelv hatálya alá tartozó és a területükön az előző naptári év során felhasznált tüzelőanyagok kéntartalmáról. A jelentésnek tartalmaznia kell a 3. cikk (3) bekezdése alapján nyújtott eltérési lehetőségek összefoglalását.

(2) A Bizottság 2006. december 31-ig többek között az (1) bekezdés alapján benyújtott éves jelentések, valamint a levegőminőség és a savasodás vizsgált alapelvei alapján jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére. A Bizottság a jelentéséhez mellékelheti az irányelv és különösen az egyes tüzelőanyag-kategóriákra előírt határértékek, illetve a 3. cikk (2) bekezdésében, a 3. cikk (3) bekezdésében és a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében biztosított kivételek és eltérési lehetőségek módosítására vonatkozó javaslatait.

(3) A Bizottság mérlegeli, milyen intézkedések hozhatók a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározottak közé nem sorolódó hajózási tüzelőanyagok égetésének a savasodáshoz való hozzájárulása csökkentésére, és szükség esetén 2000 végéig javaslatot készít.

8. cikk

A 93/12/EGK irányelv módosítása

(1) A 93/12/EGK irányelv a következőképpen módosul:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontját és (2) bekezdését el kell hagyni;

b) a 2. cikk (2) bekezdésének első albekezdését és a (3) bekezdését el kell hagyni;

c) a 3. és a 4. cikket el kell hagyni.

(2) Az (1) bekezdés 2000. július 1-jétől hatályos.

9. cikk

Tanácsadó bizottság

A Bizottság munkáját egy tanácsadó bizottság támogatja, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke pedig a Bizottság egy képviselője.

A Bizottság képviselője a bizottság elé terjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről, ha szükséges, szavazás útján.

A véleményt rögzítik a jegyzőkönyvben; ezenkívül minden tagállamnak jogában áll véleményének a jegyzőkönyvbe történő felvetése.

A Bizottság a legmesszebbmenőkig figyelembe veszi a bizottság által kialakított véleményt. Tájékoztatja a bizottságot, hogy a véleményét milyen módon vette figyelembe.

10. cikk

Átmeneti rendelkezések

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2000. július 1-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos

kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat az előírásait, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

Bírságok

A tagállamok meghatározzák nemzeti joguknak az irányelv által szabályozott területeken elfogadott előírásainak megszegése esetén kiszabható bírságokat. A meghatározott bírságoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való megjelenése napján lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1999. április 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. FISCHER